

Print ISSN: 2423-4869
Online ISSN: 2423-4850

Family Pathology, Counseling and Enrichment

2022. Vol. 7, N. 2 (14)

The Effectiveness of Cognitive-Behavioral Couple Therapy on Marital Burnout and Learned Helplessness of Couples

Received: 26 - 12 - 2021

Accepted: 20 - 2 - 2022

[Mandana Niknam](#)

Assistant professor, Dept. of Psychology and Humanities, faculty of human science, Khatam University, Tehran, Iran.
m.niknam@khatam.ac.ir

Mohammad Reza Mohamadnezhd

M A, Family Counseling, Dept of Counseling, Islamic Azad University of Central Tehran Branch, Tehran, Iran

Abstract

Background: Being a prisoner may reduce the feeling of joy and happiness in a person's relationships and family interactions and lead to learned helplessness and marital Burnout.

Objective: This study aimed to evaluate the effectiveness of cognitive-behavioral couple therapy on marital burnout and learned helplessness of couples referring to the care center after leaving Isfahan Central Prison. **Method:** The research method was quasi-experimental with a pretest-posttest and control group. The statistical population of the study included all couples who were referred to the care center after leaving Isfahan Central Prison in 2021, from which 18 couples with the conditions to participate in the study were selected and randomly selected in the experimental group (9 couples) And control (9 couples) was replaced. The experimental group underwent cognitive-behavioral couple therapy interventions for 9 sessions each session for 120 minutes, while the control group was on the waiting list. Data collection tools included the [Quinless & Nelson \(1988\)](#) Helplessness Questionnaire and the [Pinnes \(1996\)](#) Marital Burnout Questionnaire. Data analysis was performed using analysis of covariance. **The results:** The results showed that there was a significant difference between the experimental and control groups in learned helplessness and marital burnout. Findings showed that cognitive-behavioral intervention has a positive effect on reducing learned helplessness and reducing marital burnout in couples ($p < 0.05$). **Conclusion:** The findings of this study show the effectiveness of cognitive-behavioral couple therapy on learned helplessness and marital burnout of couples and therefore it is suggested that psychologists and therapists use this method to improve the learned helplessness and marital burnout of couples.

Keywords: *cognitive-behavioral couple therapy, marital burnout, learned helplessness, couples, prison*

Introduction

Imprisonment is likely to increase the risk of psychological problems (Morkved & et al, 2014). There is ample evidence of the incidence of psychological disorders such as depression, stress, and anxiety among prisoners (Maccio et al, 2015; Fazel & Seewald, 2012). Helplessness is one of the issues that may arise for prisoners and their families after release. Learned helplessness causes people not to try to change their lives and to be satisfied with their current situation; Therefore, for them to be able to play their roles in society, they must first be freed from learned helplessness (Ulusoy & Duy, 2013). Another problem that prisoners can experience due to imprisonment and reduced interaction with their spouses, as well as the feeling of helplessness caused by prison conditions, is marital burnout. Marital burnout is a painful condition of physical, emotional, and psychological burnout that affects those who expect dream love and marriage to give meaning to their lives (Perissutti & Barraca, 2013). One of the interventions that can affect marital burnout and learned helplessness in couples is cognitive-behavioral intervention. Cognitive-behavioral therapy is a psychotherapeutic approach that targets dysfunctional emotions and maladaptive cognitive behaviors, processes, and themes through some systematic, explicit, and purposeful approaches (Hall, & et al, 2016).

It has been said that being imprisoned causes problems in the family and marital relations; Accordingly, the main issue of the present study was whether cognitive-behavioral couple therapy has a significant effect on marital burnout and learned helplessness of couples referred to the care center after leaving Isfahan Central Prison?

Methodology

The method of the present study was quasi-experimental with a pre-test design, and post-test with the control group. The statistical population of the present study included all married couples who were referred to the care center after leaving Isfahan Central Prison in 2020. The sample group consisted of 18 couples who were

selected by the available sampling method based on the criteria of the study and were randomly assigned to two experimental groups (9 couples) and control (9 couples). Data were collected by questionnaires including Nelson and Quinless's learned helplessness scale (1988) & Pines' marital burnout questionnaire (1996) which both have good validity and validity. All statistical analyzes were performed using SPSS.23 software and for descriptive statistics analysis, frequency, mean and standard deviation were used and at inferential statistics level, covariance analysis was used to answer the research hypotheses. Was used.

Learned Helplessness Scale: Contains 20 questions and has 4 options based on a 4-point Likert scale. In 1988, Nelson and Quinless Reported the validity of this questionnaire as 0.79 and its reliability and Cronbach's alpha as 0.86.

Marital Burnout Scale: This questionnaire has 21 questions that include the three main components of physical fatigue, emotional fatigue (emotional exhaustion), and mental fatigue (mental exhaustion) and is answered on a seven-point Likert scale. The upper limit of this scale is 147 and the lower limit is 21. In 1996, Pines reported the reliability coefficient of this scale by a retest method over one month equal to 0.76.

Findings

In terms of demographic characteristics, in terms of age in both control and experimental groups, 9 people were 30 years old or younger, and 7 people were more than 30 years old. The study of participants' education showed that no obvious and significant difference in terms of educational status was observed. In terms of duration of marriage, 9 people in the experimental group and 8 people in the control group were married for 3 to 6 years, and also 7 people in the experimental group and 8 people in the control group were married for more than 12 years.

As can be seen in Table 1, in the control group in the post-test stage (cognitive-behavioral couple therapy), the average scores of learned helplessness and marital burnout and its components in couples were not less than the pre-test. In the

experimental group, in the post-test stage (after the intervention), the average scores of marital burnout and learned helplessness of the couple were lower than in the pre-test.

Table 1 Statistical indicators of research variables in the control and experimental groups by gender

Group		Control				Experimental			
Phase		pretest		Post-test		Pretest		Post-test	
Variables	Gender	Average	standard deviation	Average	standard deviation	Average	standard deviation	Average	standard deviation
Learned	Man	52.44	6.02	51.44	4.06	53.44	4.21	40.55	4.53
helplessness	Female	51.11	4.10	49.22	6.88	49.22	5.19	40.44	4.03
Marital	Man	99.33	7.88	94.22	9.29	98.11	5.30	68.66	4.15
Burnout	Female	100.88	7.18	100.11	6.09	94.88	11.03	77.88	11.63
Physical	Man	31.33	3.84	26.66	2.69	30.11	2.97	18.22	2.10
aspect	Female	32.44	3.12	33.22	2.22	30.77	4.17	23.22	5.11
Psychological	Man	35.88	2.71	34.77	5.49	35.88	3.37	27.22	4.17
aspect	Female	37.33	2.82	36.77	3.30	34.22	4.68	30.55	3.71
Emotional	Man	32.11	4.72	29.77	3.45	32.11	3.33	23.22	3.92
aspect	Female	31.11	3.55	30.11	3.40	29.88	3.88	24.11	4.59

Before analyzing the data using a covariance analysis statistical test, first, the normality of data distribution was checked and confirmed using the Shapiro-Wilk test ($p < 0.001$). The assumption of homogeneity of variances in research variables was also confirmed using the Levin test. Shows that the significance level for all variables is greater than 0.05 ($p < 0.05$), which indicates that the distribution of dependent variables at the levels of groups (intervening variable) is homogeneous and similar; Therefore, all the assumptions of the analysis of covariance test are valid and can be used to analyze the data.

As can be seen in Table 2, the test statistic is the effect of the independent variable on the learned helplessness of the couple in the post-test stage at a significant level of five percent ($p < 0.05$). Therefore, there is a significant difference between the average learned helplessness of couples in the control and experimental groups in the post-test stage after eliminating the effect of the pretest, and cognitive-behavioral couple therapy had a

significant effect on the learned helplessness of couples in the post-test stage. The amount of this effect is equal to 52% according to the square column of the Eta coefficient.

Table 2 Results of covariance analysis of cognitive-behavioral couple therapy on the learned helplessness of couples in the post-test stage

Source of changes	Collection of squares	df	Collection of squares	Test statistics	p	Eta
The effect of pre-test	62.50	1	62.50	2.66	0.110	0.075
Independent variable effect	847.57	1	847.57	36.51	0.00	0.52
Error	766.00	33	23.21			
Total corrected	1698.75	35				

As can be seen in Table 3, the test statistic of the effect of the independent variable on the marital burnout of the couple and all its components in the post-test stage was significant at the level of five percent ($p < 0.05$). Therefore, there is a significant difference between the average marital burnout of couples and all its components in the control and experimental groups in the post-test stage after eliminating the effect of pre-test and cognitive-behavioral therapy training on marital burnout of couples and all its components in the stage. Post-test had a significant effect. The magnitude of this effect is 65, 65, 36, and 43%, respectively, according to the square column of the eta coefficient for the dimensions of meeting the needs.

Table 3 Results of covariance analysis of cognitive-behavioral therapy on marital burnout of couples and its components in the post-test stage

Variable	Source of changes	Collection of squares	df	Collection of squares	Test statistics	p	Eta
Marital Burnout	Pre-test effect	76.33	1	76.33	0.943	0.339	0.02
	Independent variable effect	5152.69	1	5152.69	63.64	0.000	0.65
Physical aspect	Pre-test effect	0.976	1	0.976	0.063	0.803	0.002
	Independent variable effect	976.91	1	976.91	63.07	0.000	0.65
Psychological aspect	Pre-test effect	34.75	1	34.75	1.87	0.180	0.05
	Independent variable effect	354.11	1	354.11	19.09	0.000	0.36
Emotional aspect	Pre-test effect	45.70	1	45.70	3.43	0.073	0.09
	Independent variable effect	332.28	1	332.28	24.96	0.000	0.43

Discussion

This study aimed to investigate the effectiveness of the cognitive-behavioral approach on marital burnout and learned helplessness of couples referred to the care center after leaving Isfahan Central Prison. The results showed that cognitive-behavioral therapy had a significant effect on marital burnout and learned helplessness in couples in the post-test stage. These results are consistent with the findings of [Zhang, et al \(2020\)](#); And the research of [Namani, & et al \(2018\)](#) is consistent.

Cognitive-behavioral couple therapy is mainly a kind of reality-based and logic-based intervention that affects the appropriate choice of beliefs and expectations of spouses about themselves, others, and relationships. One of the therapeutic goals of the advanced cognitive-behavioral approach is to break destructive interactive patterns by modifying the cognitive, behavioral, and emotional patterns of couples. The purpose of these techniques is to enable couples to find more effective solutions to their problems. Also, cognitive-

behavioral techniques in couple therapies help both spouses to gain a new understanding of their problems and a new interpretation of the learned helplessness symptoms, as well as learn new ways to communicate with each other. Cognitive-behavioral couple therapy intervention seeks to form and enhance interpersonal processing so that couples gain a metacognitive awareness of both the way they talk to each other and the experience they gain from each other. This awareness leads to fundamental changes in the way they communicate, solve problems, negotiate differences, empathize, comfort, and create emotional support from their spouses, which fills their emotional gaps; Therefore, the amount of helplessness they have learned is reduced. Thus, the characteristics proposed for cognitive-behavioral couple therapy reduce the learned helplessness and marital burnout of couples who have been referred to a post-prison care center.

Conclusion

According to the research findings, it is suggested that counselors and psychologists, improve the quality of marital life of couples, especially traumatized couples, and prevent learned helplessness and marital burnout, the principles and methods of cognitive-behavioral approach as a group. Educate couples individually or by providing workshops.

Acknowledgments

The researchers thank all the couples who participated in this study.

Authors' contributions

In conducting this research, the first author (M.N.) wrote this article and supervised the results and results of the research and the second author (M.M.) was in charge of collecting data.

Consent for publication

Researchers are pleased to announce the publication of this article

Competing interests

This research is not in conflict with personal or organizational interests.

Reference

- Fazel, S., Seewald, K. (2012). Severe mental illness in 33,588 prisoners worldwide: a systematic review and meta-regression analysis. *Br Journal Psychiatry*, 200(5), 364-73. <https://doi.org/10.1192/bjp.bp.111.096370>
- Hall, J., Kellett, S., Berrios, R., Bains, M.K., Scott, S. (2016). Efficacy of cognitive behavioral therapy for generalized anxiety disorder in older adults: systematic review, meta-analysis, and met regression. *American Journal of Garcia Psychiatry*, 24(11), 1063-1073. <https://doi.org/10.1016/j.jagp.2016.06.006>
- Maccio, A., Meloni, FR., Sisti, D., Rocchi, B., Petretto, DR., Masala, C., et al. (2015). Mental disorders in Italian prisoners: results of the REDiMe study. *Psychiatry Res*, 225(3), 522-30. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2014.11.053>
- Morkved, N., Hartmann, K., Aarsheim, M., Holen, D., Milde, AM., Bomyea, J., et al. (2014). A comparison of Narrative Exposure Therapy and Prolonged Exposure Therapy for PTSD. *Clin Psychol Rev*, 34(6), 453-67. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2014.06.005>
- Perissutti, C., & Barraca, J. (2013). Integrative behavioral couple therapy vs. Traditional behavioral couple therapy: A theoretical review of the differential effectiveness. *Clínica y Salud*, 24(3), 11-18. <https://doi.org/10.5093/cl2013a2>
- Pinnes AM. (1996). Couple burnout: causes and cures. London: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315022291>
- Quinless, F. W., & Nelson, M. M. (1988). Development of a measure of learned helplessness. *Nursing Research*, 37(1), 11-15. <https://doi.org/10.1097/00006199-198801000-00003>
- Ulusoy, Y., & Duy, B. (2013). Effectiveness of a Psycho-education Program on Learned Helplessness and Irrational Beliefs. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 13(6), 1440-1446. <http://dx.doi.org/10.12738/estp.2013.3.1469>
- Zhang, Q., Yang, X., Song, H., Jin, Y. (2020). Cognitive behavioral therapy for depression and anxiety of Parkinson's disease: A systematic review and meta-analysis. *Complementary Therapies in Clinical Practice*, 39, 101-111. <https://doi.org/10.1016/j.ctcp.2020.101111>

Print ISSN: 2423-4869
Online ISSN: 2423-4850

Family Pathology, Counseling and Enrichment

2022. Vol. 7, N. 2 (14)

اثربخشی زوج درمانی شناختی-رفتاری بر بی‌رمقی زناشویی و درماندگی آموخته شده زوجین

پذیرش: ۰۱/۱۲/۱۴۰۰

دریافت: ۰۵/۱۰/۱۴۰۰

استادیار گروه روانشناسی و علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه خاتم، تهران، ایران.

m.niknam@khatam.ac.ir

کارشناس ارشد مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اتران مرکز، تهران، ایران.

ماندانا نیکنام

محمدجواد محمد نژاد

چکیده

زندانی بودن ممکن است مایه کاهش احساس شادی و نشاط در روابط فرد و تعاملات خانوادگی وی گردد و زمینه ساز درماندگی آموخته شده و بی‌رمقی زناشویی شود. هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی زوج درمانی شناختی-رفتاری بر بی‌رمقی زناشویی و درماندگی آموخته شده زوجین مراجعه کننده به مرکز مراقبت پس از برون رفت از زندان مرکزی اصفهان بود. روش پژوهش از نوع شبه آزمایشی، با پیش آزمون-پس آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش دربرگیرنده همه زوجین مراجعه کننده به مرکز مراقبت پس از برون رفت از زندان مرکزی اصفهان در سال ۱۳۹۹ بودند که از میان آنان ۱۸ زوج دارای شرایط حضور در پژوهش به صورت در دسترس انتخاب و به طور تصادفی در گروه آزمایش (۹ زوج) و کنترل (۹ زوج) جایگزین گردیدند. گروه آزمایش به مدت ۹ جلسه هر جلسه ۱۲۰ دقیقه تحت مداخلات زوج درمانی شناختی-رفتاری قرار گرفتند درحالی که گروه کنترل در فهرست انتظار قرار داشتند. ابزارهای جمع آوری داده ها دربرگیرنده پرسشنامه های درماندگی آموخته شده (Quinless & Nelson (1988) و بی‌رمقی زناشویی (Pinnes (1996) بود. تجزیه و تحلیل داده ها با به کارگیری تحلیل کوواریانس انجام شد. برآوردها نشان داد که تفاوت معناداری میان دو گروه آزمایش و کنترل در درماندگی آموخته شده و بی‌رمقی زناشویی وجود دارد. یافته ها نشان دادند که مداخله شناختی-رفتاری بر کاهش درماندگی آموخته شده و کاهش بی‌رمقی زناشویی زوجین تأثیر مثبت دارد ($p < 0.05$). یافته های این پژوهش کارایی زوج درمانی شناختی-رفتاری را درباره درماندگی آموخته شده و بی‌رمقی زناشویی زوجین نشان می دهد و بنابراین پیشنهاد می شود روانشناسان و درمانگران از این روش جهت بهبود درماندگی آموخته شده و بی‌رمقی زناشویی زوجین استفاده نمایند.

کلیدواژه ها: زوج درمانی شناختی-رفتاری، بی‌رمقی زناشویی، درماندگی آموخته شده، زوجین، زندان

FPCEJ

مقدمه

فضای زندگی نقش مهمی در سلامت جسمانی و روان‌شناختی انسان دارد و بروز هرگونه محدودیت در جنبه‌های مختلف این فضا می‌تواند باعث افزایش آسیب‌پذیری شود (Walmsley, 2011). نام زندان برای بیشتر افراد تداعی‌کننده شرایط سخت و دشوار و پر عذاب است. اغلب مردم با نام زندان به یاد محیطی ترسناک، تاریک و وحشت‌آفرین می‌افتند، چنین نگرشی دور از واقعیت نیست. محیط زندان شرایط و ویژگی‌های منحصر به فردی دارد. در مجموع زندان یکی از پراسترس‌ترین و پراضطراب‌ترین شرایط برای هر انسانی است (Fazel & Seewald, 2012).

زندانی بودن احتمالاً خطر ابتلا به مشکلات روان‌شناختی را افزایش می‌دهد (Morkved & et al, 2014). شواهد فراوانی درباره میزان بروز اختلالات روان‌شناختی همچون افسردگی، استرس و اضطراب در میان زندانیان وجود دارد. (Fazel & Seewald, 2012; Maccio, & et al, 2015). با ورود به فضای محدود زندان، خود تعیین‌گری از آن‌ها گرفته شده و به دام درماندگی آموخته‌شده افتاده‌اند (Seligman, 2010).

از جمله مسائلی که زندان ممکن است برای زندانیان و خانواده آنان پس از آزادی ایجاد نماید درماندگی آموخته‌شده است. درماندگی آموخته‌شده موجب می‌شود که افراد برای تغییر زندگی خود تلاش نکنند و به وضعیت حاضر خود قانع باشند و اکتفا کنند؛ بنابراین برای اینکه آن‌ها بتوانند نقش‌های خود را در جامعه ایفا کنند می‌بایست ابتدا آن‌ها را از درماندگی آموخته‌شده رهانید (Ulusoy & Duy, 2013). درماندگی آموخته‌شده در مفهوم کلی به معنای درک کنترل ناپذیر بودن رویدادهاست و معرف منفی‌ترین حالت درک از خود است (Seligman, 2010). افرادی که یاد می‌گیرند که نمی‌توانند بر محیطشان اثر بگذارند، کمتر تلاش می‌کنند؛ از یادگیری راه‌های جدید اثر گذاشتن بر محیطشان اجتناب می‌کنند و همچنین در نتیجه توقف تلاش، نمی‌توانند اطلاعات صحیحی را درباره توانایی واقعی خود، از تجربه‌هایشان استخراج کنند (Lemoine, 2016). این افراد حالت‌های هیجانی منفی همچون اضطراب، افسردگی و ناامیدی را نیز تجربه می‌کند (Verma & Gera, 2012). تجربیاتی که افراد درباره وقایع کنترل ناپذیر دارند، به درماندگی آموخته‌شده و نیز به نقایص عاطفی (غم‌گینی، اضطراب و خصومت) و عزت‌نفس پایین می‌انجامد (Seligman, 2010). درماندگی آموخته‌شده می‌تواند بر سلامت جسمی و روانی تأثیر منفی بگذارد (Wen, Huang & Goh, 2020). افراد از نظر روحی

خالی و بدبین شوند و سرانجام چشم اندازهای نادرستی از زندگی و ارزش ها ایجاد نمایند (Wu & Tu, 2019). این احساس فقدان کنترل منجر به کاهش انگیزش و بی میلی پایدار در فعالیت فرد می گردد. (Seligman, 2010). یکی دیگر از مشکلاتی که زندانیان به دلیل زندانی بودن و کاهش تعامل با همسر و همچنین احساس درماندگی ناشی از شرایط زندان، می توانند تجربه کنند بی رمقی زناشویی¹ است.

بی رمقی زناشویی حالت دردناک بی رمقی جسمی، عاطفی و روانی است و کسانی را متأثر می سازد که توقع دارند عشق رؤیایی و ازدواج به زندگی آنها معنا ببخشد (Perissutti & Barraca, 2013). پس از بی رمقی بر روابط زوجین، بی اعتمادی، تحقیر، سرزنش، بی توجهی به همدیگر و جدایی عاطفی حاکم شده و اعضای خانواده نشانه های افسردگی واکنشی را تجربه می کنند (Nazarpour, & et al, 2019). درواقع عوامل متعددی روابط زناشویی میان زوجها را در گذر زمان تهدید می کند و سبب فرسایش عشق و صمیمیت در میان همسران و در نتیجه بی رمقی زناشویی آنها می شود (Sobral, Matos & Costa, 2014). از این رو، اضطراب ها و فشارهایی که به زندگی هر زوج وارد می شود، می تواند بسیار متعدد باشد. این مشکلات به مرور زمان شدیدتر و گاهی وقت ها غیر قابل تحمل می شود (Montesi, 2013).

با توجه به این که زندان به عنوان مکانی برای یک گروه آسیب دیده و مستعد آسیب های بیشتر شناخته می شود، احتمال این که زندانیان در آنجا از افکار ناکارآمد بیشتری برخوردار شوند که تعادل فرد از میان برود و مانع مواجهه موفقیت آمیز آنها با حوادث تحریک کننده گردد را افزایش می دهد. تفکرات ناکارآمد و انعطاف ناپذیر، موجب اندوه، اضطراب، افسردگی، غرور بیش از حد، عدم تحرک و بی علافگی در زندگی (Mogoaese, & et al, 2013) و درماندگی آموخته شده و علت اصلی اختلافات و بی رمقی در روابط زناشویی است (Kamalian, & et al, 2016).

از این رو، شناخت این عوامل، نه تنها به درمانگرها کمک می کند تا مشکل را تشخیص دهند، بلکه به زوجین نیز کمک می کند تا با شناختن این عوامل به ایجاد، اصلاح و یا تقویت آنها بپردازند (Yoo, & et al, 2014). تاکنون مداخلات متعددی جهت بهبود مشکلات زناشویی به کار برده شده است. یکی از مداخلاتی که می تواند بر بی رمقی زناشویی و درماندگی آموخته شده زوجین مؤثر باشد، مداخله شناختی-رفتاری است.

درمان شناختی-رفتاری یک رویکرد روان‌درمانی است که احساسات ناکارآمد و رفتارها، فرآیندها و مضامین شناختی ناسازگارانه را، از طریق شماری از روش‌های سامانمند، صریح و هدف مدار نشانه می‌گیرد (Hall, & et al, 2016). فرض بنیادین رویکرد شناختی-رفتاری این است که شناخت بر احساسات و رفتار تأثیرگذار است و بیش از خود رویدادها، افراد به بازنمایی شناختی خود از رویدادها پاسخ می‌دهند (Li, & et al, 2017) زوج‌درمانی شناختی-رفتاری از گسترش تدریجی زوج‌درمانی رفتاری و استراتژی‌های درمانی آن و اضافه کردن و تأکید بر عوامل شناختی در درمان آشفتگی‌های زناشویی پدید آمد (Mohammadi, & et al, 2017). مبانی نظری این رویکرد تلفیقی از نظریه‌های استوورات، جاکوبسن، مارگولین، گاتمن، بک و الیس است. این رویکرد مشکلات زناشویی را نتیجه مهارت‌های ناکارآمد همسران در برقراری ارتباط، ناتوانی در حل مؤثر مشکلات و تعارض‌ها، انتظارات و باورهای غیرمنطقی و تبادلات رفتاری منفی می‌داند (Gladding, 1995). درمان شناختی-رفتاری بر چهار محور تغییرات شناختی، مهارت‌های رفتاری، مهارت‌های ارتباطی، مهارت حل مسئله و حل تعارض مبتنی است (Allen, 2018). ازجمله مهارت‌های شناختی می‌توان به آشنایی افراد در حوزه خطاهای شناختی، عوامل شناختی و فن‌های درمان شناختی اشاره کرد. همچنین مهارت‌های رفتاری، آشنایی افراد در حوزه‌های الگوی مبادله اجتماعی و اصل تقابل، عینیت و تصریح رفتاری و مبادله رفتاری را دربرگیرنده می‌شود. از مهارت‌های ارتباطی می‌توان به حوزه‌های اصول ارتباط، مهارت ارتباط مثبت، تأثیر ارتباط بر زندگی فردی، الگوهای ارتباطی رایج میان افراد و برنامه‌های آموزش ارتباطی اشاره نمود. مهارت‌های حل تعارض و حل مسئله نیز دربرگیرنده آشنایی افراد در حوزه‌های الگوهای تعارض، نظریه‌های تعارض، روش‌های حل تعارض و مهارت‌های حل مسئله است (Tajari, & et al, 2020). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که زوج-درمانی شناختی-رفتاری بر تعداد زیادی از مسائل و مشکلات زوجین مؤثر است برای مثال (Dharsana & et al 2020)؛ Zhang, & et al (2020) نشان داده است که درمان شناختی-رفتاری می‌تواند بر مؤلفه‌های روان‌شناختی، هیجانی، عاطفی و ارتباطی افراد مختلف به‌خصوص زوجین مؤثر باشد. (Blount, & et al 2017) در پژوهشی با هدف بررسی درمان شناختی-رفتاری بر آسیب‌های پس از سانحه در زوجین نشان دادند که درمان شناختی-رفتاری به‌طور مؤثری اختلال آسیب پس از سانحه و روابط زوجین را بهبود می‌بخشد. (Durães & et al 2020) در پژوهشی نشان دادند که زوج‌درمانی رفتاری شناختی موجب کاهش علائم افسردگی و اضطراب و افزایش

سازگاری و مهارت‌های اجتماعی زناشویی زوجین گردید. Epstein & Zheng (2017) در پژوهشی با هدف بررسی زوج‌درمانی شناختی-رفتاری برای مداخله در طیف وسیعی از عوامل استرس‌زا که زوجین از درون و خارج از روابط خود تجربه می‌کنند، نشان دادند که زوج‌درمانی شناختی-رفتاری می‌تواند بر مؤلفه‌های روان‌شناختی، هیجانی، عاطفی و ارتباطی زوجین مؤثر باشد. Tajari, & et al (2020) در پژوهشی نشان دادند که زوج‌درمانی شناختی-رفتاری بر امید به زندگی و شفقت به خود زوجین متقاضی طلاق تأثیر معناداری داشت.

Moradi, & Sadeghi (2020) در پژوهشی با هدف بررسی اثربخشی خانواده‌درمانی شناختی-رفتاری بر کنترل خشم و کاهش تعارض زناشویی زوجین مراجعه‌کننده به مرکز مشاوره کلاتری نشان دادند که خانواده‌درمانی شناختی-رفتاری بر کنترل خشم و کاهش تعارض زناشویی اثرگذار بود.

Pirfalak, & et al (2014) در پژوهشی با هدف بررسی اثربخشی زوج‌درمانی گروهی شناختی-رفتاری بر کاهش دل‌زدگی زناشویی زوجین شهرستان ایذه نشان دادند که زوج‌درمانی گروهی شناختی-رفتاری موجب کاهش دل‌زدگی زناشویی شده است.

بنا بر آنچه گفته شد زندانی بودن با بروز مشکلاتی در افراد همراه است؛ لذا در صورتی که کاری برای مقابله با آن‌ها صورت نگیرد، موجب وخامت بهزیستی زندانیان شده و احتمالاً بروز حوادثی مانند درماندگی آموخته‌شده و بی‌رمقی زناشویی را افزایش می‌دهد که به زیان سلامت زوجین زندانی، خانواده آن‌ها و جامعه است. بر این اساس مسئله اصلی پژوهش حاضر این بود که آیا رویکرد شناختی-رفتاری بر بی‌رمقی زناشویی و درماندگی آموخته‌شده‌ی زوجین مراجعه‌کننده به مرکز مراقبت پس از خروج از زندان مرکزی اصفهان تأثیر معناداری دارد؟

روش

روش پژوهش حاضر، نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری مطالعه حاضر، دربرگیرنده همه زوجین متأهل مراجعه‌کننده به مرکز مراقبت پس از خروج از زندان مرکزی اصفهان در سال ۱۳۹۹ بودند. گروه نمونه دربرگیرنده ۱۸ زوج بودند که با روش نمونه‌گیری در دسترس بر اساس ملاک‌های موردنظر پژوهش انتخاب شدند و به‌صورت تصادفی در ۲ گروه آزمایش (۹ زوج) و کنترل (۹ زوج) جایگزین شدند. نحوه‌گزینش به این صورت بود که با توجه به شرایط مشکل‌آفرین پاندومی کرونا، با

همکاری مدیریت مرکز ابتدا افراد مراجعه کننده در سال ۱۳۹۹ شناسایی شدند و سپس اطلاعاتی تنظیم شد مبنی بر اینکه در راستای اجرای یک طرح پژوهشی جهت ارتقا کیفیت زندگی زناشویی، زوجین مورد نظر و متقاضی می توانند به صورت رایگان در جلسات روان شناختی شرکت کنند بعد از اطلاع رسانی ۷۰ زوج آمادگی خود را اعلام کردند و سپس با انجام مصاحبه آنلاین در فضای واتس اپ و یا به صورت حضوری در مرکز مذکور با توجه به معیارهای مورد نظر پژوهش و احتمال افت و ریزش، ابتدا تعداد ۴۰ نفر (۲۰ زوج) به عنوان نمونه انتخاب شدند و به صورت تصادفی در ۲ گروه آزمایش (۲۰ نفر یعنی ۱۰ زوج) و کنترل (۲۰ نفر یعنی ۱۰ زوج) جایگزین شدند از این تعداد در نهایت ۱۸ نفر (۹ زوج) در گروه آزمایش و ۱۸ نفر (۹ زوج) در گروه کنترل باقی ماندند و از اطلاعات مربوط به آن ها در مراحل پیش آزمون، پس آزمون برای تعمیم یافته ها به جامعه آماری استفاده شد. معیارهای ورود به پژوهش عبارت بود از: داشتن سن حداقل ۲۰ و حداکثر ۵۰ سال، داشتن تجربه زندان به صورت مکرر و طولانی مدت، کسب نمره بالاتر از میانگین از پرسشنامه های درماندگی آموخته شده و بی رمقی زناشویی، عدم دریافت سایر درمان های روان شناختی در حین انجام پژوهش، گذشت حداقل ۳ سال از ازدواج زوجین. معیارهای خروج از پژوهش عبارت بود از: خروج داوطلبانه، داشتن رابطه فرا زناشویی و تصمیم به طلاق.

ابزارها

مقیاس درماندگی آموخته شده^۱. این مقیاس توسط [Quinless & Nelson \(1988\)](#) طراحی شد که دربرگیرنده ۲۰ گویه، ۴ گزینه ای بر مبنای طیف لیکرت است و نمره گذاری آن برای طیف کاملاً مخالف، ۱ و کاملاً موافق ۴ است. کوینلس و همکاران در سال ۱۹۸۸ اعتبار این پرسشنامه را ۰/۷۹ و پایایی و آلفای کرونباخ آن را ۰/۸۶ گزارش کرده اند. با ارزیابی نسخه اصلی این مقیاس با دیگر مقیاس های موجود همچون مقیاس افسردگی بک ضربب همبستگی این مقیاس ۰/۲۵ و با مقیاس عزت نفس اسمیت^۲ ۰/۶۲ و پایایی آن ۰/۸۵ گزارش شد. از طریق چرخش واریماکس و تحلیل اکتشافی ۵ فاکتور اصلی برای این مقیاس مشخص کردند که دربرگیرنده عوامل درونی - بیرونی، ۶ عامل ثابت - بی ثابت، ۵ عامل کلی خاص، ۱ عامل توانایی کنترل ناتوانی در کنترل و

1. Learned Helplessness Scale (LHS)

2. Smit

نهایتاً ۱ فاکتور شرایط گزینش شخصی در موقعیت‌های که فرد عمداً در آن شرکت می‌کند، است. آلفای کرونباخ این مقیاس در پژوهش اسمالهر در سال ۲۰۱۱، ۰/۹۴ و در پژوهش کوتیبا^۱ ۰/۹۰ به دست آمد. در ایران نیز برای تعیین روایی سازه مقیاس از تحلیل عاملی به روش مؤلفه‌های اصلی استفاده شد که در تحلیل داده‌های پرسشنامه، مقدار ضریب KMO (شاخص کفایت نمونه‌گیری) ۰/۸۵ و مقدار آزمون بارتلت (شاخص کفایت ماتریس همبستگی) ۳۲۳۷/۳۰ محاسبه شد که در سطح $P < ۰/۰۰۱$ معنادار بود. همچنین برای پایایی مقیاس نیز از ضریب آلفای کرونباخ استفاده گردید که میزان آلفا در این مقیاس برابر ۰/۹۳ بود (karimivakil, & et al, 2017). در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۰/۹۱ به دست آمد.

بی‌رمقی زناشویی^۲. این مقیاس توسط Pines (1996) ساخته شد. دارای ۲۱ سؤال است. مقیاس بی‌رمقی زناشویی یک ابزار خود سنجی است که برای اندازه‌گیری درجه بی‌رمقی زناشویی در میان زوجها طراحی گردیده است. این مقیاس از یک ابزار خود سنجی دیگری که برای اندازه‌گیری بی‌رمقی به کار می‌رود، اقتباس شده است. این پرسشنامه ۲۱ ماده دارد که دربرگیرنده سه جزء اصلی خستگی جسمانی، خستگی عاطفی (از پا افتادن عاطفی) و خستگی روانی (از پا افتادن روانی) است. سؤالات خرده مقیاس جنبه جسمانی: ۴، ۱، ۷، ۱۰، ۱۶ و ۲۱؛ جنبه روانی: ۶، ۸، ۱۲، ۱۴، ۱۵، ۱۸، ۱۹، ۲۰؛ جنبه عاطفی: ۲، ۳، ۵، ۹، ۱۱، ۱۳، ۱۷ است. تمام این موارد روی یک مقیاس هفت امتیازی پاسخ داده و سطح ۱ معرف عدم تجربه عبارت موردنظر و سطح هفت معرف تجربه زیاد عبارت موردنظر است. طیف پاسخگویی آن از نوع لیکرت بوده که امتیاز مربوط به هر گزینه به صورت: هرگز = ۱، یک بار طی مدتی طولانی = ۲، به ندرت = ۳، گاهی = ۴، معمولاً = ۵، غالباً = ۶ و همیشه = ۷ است. در این مقیاس، نمرات بالاتر نشان‌دهنده بی‌رمقی بیشتر است و حد بالای این مقیاس، ۱۴۷ و حد پایین آن، ۲۱ است. پاینز در سال ۱۹۹۶ ضریب پایایی این مقیاس را با روش بازآزمایی در یک دوره یک‌ماهه برابر با ۰/۷۶ گزارش نموده است. در پژوهش نادری و آزادمنش در سال ۱۳۹۱ آلفای کرونباخ و تنصیف مقیاس بی‌رمقی زناشویی به ترتیب ۰/۹۲ و ۰/۹۰ به دست آمده است و ضریب روایی هم‌زمان آن با مقیاس ۱۳ سؤالی رضایت زناشویی رجبی در سال ۱۳۸۸؛ ۰/۵۸ - به دست آمده که از لحاظ آماری معنادار است. همچنین

1. Qutaiba

2. Couple Burnout Measure (CBM)

Navidi (2005) ضریب پایایی این پرسشنامه را با به کارگیری آلفای کرونباخ درباره ۲۴۰ نمونه ۰/۸۶ و ضریب پایایی به روش بازآزمایی را در فواصل یک، دو و چهار ماه ۰/۸۹، ۰/۷۶ و ۰/۶۶ درصد گزارش کرده است. در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۰/۸۴ به دست آمد.

شیوهی اجرا پژوهش

پژوهش در دو مرحله مطالعه مقدماتی و بررسی اصلی اجرا گردید. در مرحله مقدماتی، هدف کسب مهارت در روش درمانی به کاربرده شده، تهیه پروتکل درمانی، آماده سازی ابزارهای پژوهش و بررسی اعتبار و پایایی آن ها بود. بررسی اصلی پس از دادن فراخوان های الکترونیکی و نوشتاری انجام شد و بر اساس ملاک های ورود به پژوهش، افراد مورد نظر انتخاب شدند و در دو گروه آزمایش و کنترل به صورت تصادفی جایگزین شدند. به منظور توافق درباره اهداف، موضوع، نحوه اجرا و زمان برگزاری جلسات با افراد شرکت کننده در یک جلسه مقدماتی بحث و گفتگو شد. گروه آزمایش دربرگیرنده ۹ زوج بود که آموزش زوج درمانی شناختی-رفتاری (مونوز و میراندا، ۱۹۹۶؛ به نقل از اسکندری و آریاپوران، ۱۳۹۸) را دریافت کردند و گروه دوم گروه کنترل (۹ زوج) که آموزشی درباره آن ها صورت نگرفت. کلیه شرکت کننده ها، به پرسشنامه های پژوهش (پرسشنامه های شاخص بی رمقی زناشویی و درماندگی آموخته شده) در دو نوبت، پیش از آغاز جلسات گروه و پس از پایان جلسات گروهی پاسخ دادند. جلسات زوج درمانی شناختی-رفتاری برای گروه آزمایش به مدت ۹ جلسه، به صورت هفته ای یک جلسه که هر جلسه مدت ۱۲۰ دقیقه در مرکز مراقبت پس از خروج از زندان مرکزی اصفهان برگزار شد. در نهایت بعد از اتمام جلسات درمانی مجدداً دو گروه آزمایش و کنترل پرسشنامه های پژوهش را تکمیل کردند. تجزیه و تحلیل اطلاعات، پس از جمع آوری داده ها با به کارگیری روش های آماری توصیفی و استنباطی و با کمک نرم افزار SPSS22، صورت گرفت. در سطح آمار توصیفی از فراوانی، میانگین و انحراف معیار استفاده گردید و در سطح آمار استنباطی، برای پاسخگویی به فرضیه های پژوهش از تحلیل کوواریانس استفاده گردید. به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی از شرکت کنندگان رضایت گرفته شد و نسبت به محرمانه بودن اطلاعات پرسش نامه صحبت شد. همچنین به لحاظ اخلاقی نسبت به اقناع گروه کنترل به شرکت پایدار در پژوهش بعد از اتمام جلسات گروه آزمایش جلسات آموزشی برای گروه کنترل نیز برگزار خواهد شد.

در زیر خلاصه‌ای از پروتکل زوج درمانی شناختی-رفتاری مونوز و همکاران (۱۹۹۶) آورده شده است:

جلسه اول: هدف: برقراری ارتباط. محتوی جلسه: معارفه اعضای گروه به هم دیگر، توضیح درباره اهداف و مقررات گروه توسط رهبر گروه و معرفی روش مشاوره گروهی با رویکرد شناختی-رفتاری.

جلسه دوم: هدف: مثلث فکر، احساس و عمل. محتوی: آشنا کردن اعضا با مثلث فکر، احساس و عمل، تفکر سازنده در مقابل تفکر مخرب، تفکر ضروری در مقابل تفکر غیرضروری، تفکر مثبت در مقابل تفکر منفی. تکلیف: مقیاس خلق روزانه در فهرست افکار مثبت و منفی درباره همدیگر.

جلسه سوم: هدف: شناساندن تحریف‌های شناختی. محتوی: خطاهای فکری زناشویی، پیشگویی کردن، فیلتر ذهنی، ذهن خوانی، باید‌ها، برچسب زدن، خود سرزنشی، تفکر همه یا هیچ، کمتر یا بیشتر کردن چیزها و غیره، تشریح تحریف‌های شناختی. تکلیف: فرم خطاهای روزانه و جلوگیری از ابراز خطاها در روابط.

جلسه چهارم و پنجم: هدف: آشنایی با کارکرد و غنی‌سازی فعالیت‌های روزانه، چگونگی تأثیر آن‌ها بر روابط. محتوی: شناخت فعالیت‌های دلپذیر و خوشایند و تقویت آن‌ها، کشف افکار غیرمنطقی و بررسی افکار غیرمنطقی در راستای درماندگی آموخته شده و بی‌رمقی زناشویی. تکلیف: چک‌لیست فعالیت‌های دلپذیر مبتنی بر روابط میان زوجین.

جلسه ششم: هدف: آموزش هدف‌گذاری. محتوی: اهداف کوتاه‌مدت، اهداف بلندمدت، مدیریت زمان، برنامه‌ریزی برای آینده، نقش خود افشاگری در هدف‌گذاری آینده. تکلیف: فهرست اهداف کوتاه‌مدت، اهداف بلندمدت

جلسه هفتم: هدف: آموزش ارتباط و روابط زناشویی. محتوی: شناخت افکار غیرمنطقی، باید‌ها، نباید‌ها و تأثیر آن‌ها در شکل‌گیری درماندگی آموخته شده و بی‌رمقی زناشویی، ارتباط صحیح و مؤثر با همسر و چگونگی تأثیر آن بر خلق، آموزش کاهش بی‌رمقی در روابط، افشاگری درباره عدم توازن و ناملازمات و تفاوت‌های فردی میان زوجین. تکلیف: فهرست افکار غیرمنطقی و منطقی در روابط زناشویی.

جلسه هشتم: هدف: آموزش حل مسئله: محتوی: حل مسئله مبتنی بر درماندگی آموخته شده و بی‌رمقی زناشویی، تجزیه و تحلیل مسئله بدون قضاوت، جلوگیری از رفتارهای هیجانی منفی در برخورد با مسئله. تکلیف: فهرست مسائل حل شده تا جلسه بعد و حل نشده‌ها.

جلسه نهم: هدف: مرور کلی مفاهیم درمان و بحث درباره بهبودی و پیشرفت‌های درمانی، انتقال مهارت‌ها به زندگی روزمره زوجین و اجرای پس‌آزمون.

یافته‌ها

در این بخش نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها در قالب شاخص‌های توصیفی و آزمون‌های استنباطی گزارش شده است. در توصیف داده‌ها، ویژگی‌های جمعیت شناختی و توصیف نمرات هریک از متغیرهای پژوهش به تفکیک گروه‌ها گزارش شده است، سپس برای استنباط داده‌ها از آزمون تی زوجی و تحلیل کوواریانس استفاده شد. در جدول ۱ نتایج جمعیت شناختی گروه‌های آزمایش و کنترل ارائه شده است و نتایج آزمون کای اسکور نیز نشان می‌دهد تفاوت معنی‌داری میان ویژگی‌های جمعیت شناختی دو گروه کنترل و آزمایش وجود ندارد ($p > .05$).

جدول ۱ اطلاعات دموگرافیک اعضای گروه‌های آزمایش و کنترل

متغیر مورد بررسی	گروه آزمایش تعداد (درصد)	گروه کنترل تعداد (درصد)	مقدار p
جنسیت	زن	۸ (۵۰)	۱
	مرد	۸ (۵۰)	
سن	۲۰-۲۵ سال	۴ (۲۵)	.۴۲۰
	۲۶-۳۰ سال	۵ (۳۱/۲)	
	۳۱-۳۵ سال	۴ (۲۵)	
	بالاتر از ۳۵ سال	۳ (۱۸/۸)	
	دیپلم	۳ (۱۸/۸)	
	کاردانی	۵ (۳۱/۲)	
تحصیلات	کارشناسی	۴ (۲۵)	.۱۵۶
	تحصیلات تکمیلی	۴ (۲۵)	
	۳-۶ سال	۳ (۱۸/۸)	
	۶-۹ سال	۵ (۳۱/۲)	
مدت زوجیت	۹-۱۲ سال	۴ (۲۵)	.۳۵۷
	بالاتر از ۱۲ سال	۴ (۲۵)	

از نظر سنی در هر دو گروه کنترل و آزمایش ۹ نفر دارای سن ۳۰ سال یا کمتر هستند و ۷ نفر بیشتر از ۳۰ سال دارند. بررسی تحصیلات شرکت‌کنندگان نشان می‌دهد که تفاوت مشهود و معنی‌داری از نظر وضعیت تحصیلی مشاهده نشده است ($p > .05$). از نظر مدت زوجیت، ۹ نفر در گروه آزمایش و ۸ نفر در گروه

Family Pathology, Counseling and Enrichment Journal

کنترل میان ۳ تا ۶ سال زوج هستند و همچنین ۷ نفر در آزمایش و ۸ نفر در گروه کنترل، بیشتر از ۱۲ سال زوج هستند و دو گروه از نظر مدت زوجیت تفاوت مشهودی ندارند.

جدول ۲ شاخص‌های آماری متغیرهای پژوهش در گروه کنترل و آزمایش برحسب جنسیت

متغیرها	جنسیت	پیش‌آزمون		پس‌آزمون		آزمایش	
		میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد
درماندگی	مرد	۵۲/۴۴	۶/۰۲	۵۱/۴۴	۴/۰۶	۵۳/۴۴	۴/۲۱
آموخته‌شده	زن	۵۱/۱۱	۴/۱۰	۴۹/۲۲	۶/۸۸	۴۹/۲۲	۵/۱۹
بی‌رمقی	مرد	۹۹/۳۳	۷/۸۸	۹۴/۲۲	۹/۲۹	۹۸/۱۱	۵/۳۰
زناشویی	زن	۱۰۰/۸۸	۷/۱۸	۱۰۰/۱۱	۶/۰۹	۹۴/۸۸	۱۱/۰۳
جنبه	مرد	۳۱/۳۳	۳/۸۴	۲۶/۶۶	۲/۶۹	۳۰/۱۱	۲/۹۷
جسمانی	زن	۳۲/۴۴	۳/۱۲	۳۳/۲۲	۲/۲۲	۳۰/۷۷	۴/۱۷
جنبه روانی	مرد	۳۵/۸۸	۲/۷۱	۳۴/۷۷	۵/۴۹	۳۵/۸۸	۳/۳۷
جنبه عاطفی	زن	۳۷/۳۳	۲/۸۲	۳۶/۷۷	۳/۳۰	۳۴/۲۲	۴/۶۸
	مرد	۳۲/۱۱	۴/۷۲	۲۹/۷۷	۳/۴۵	۳۲/۱۱	۳/۳۳
	زن	۳۱/۱۱	۳/۵۵	۳۰/۱۱	۳/۴۰	۲۹/۸۸	۳/۸۸

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود در گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون (زوج‌درمانی شناختی- رفتاری) میانگین نمرات درماندگی آموخته‌شده‌ی و بی‌رمقی زناشویی و مؤلفه‌های آن در زوجین از پیش-آزمون کمتر نشده است و تفاوت چشمگیری مشاهده نمی‌گردد. در گروه آزمایش در مرحله پس‌آزمون (بعد از مداخله) میانگین نمرات بی‌رمقی زناشویی و درماندگی آموخته‌شده زوجین از پیش‌آزمون کمتر شده است. قبل از بررسی داده‌ها با به‌کارگیری آزمون آماری تحلیل کوواریانس ابتدا نرمال بودن توزیع داده‌ها با به‌کارگیری آزمون شاپیرو-ویلک بررسی و تأیید شد ($p > 0.001$) مفروضه همگنی واریانس‌ها در متغیرهای پژوهش نیز با به‌کارگیری آزمون لوین تأیید شد نتایج نشان می‌دهد سطح معنی‌داری برای همه متغیرها بیشتر از مقدار ۰/۰۵ است ($p < 0.05$) است که بیانگر این است که پراکندگی متغیرهای وابسته در سطوح گروه‌ها

Family Pathology, Counseling and Enrichment Journal

(متغیر مداخله گر) همگن و مشابه است؛ بنابراین تمام مفروضه‌های آزمون تحلیل کوواریانس برقرار و می‌توان جهت تحلیل داده‌ها از آن استفاده کرد.

جدول ۳. نتایج تحلیل کوواریانس زوج درمانی شناختی-رفتاری بر درماندگی آموخته‌شده زوجین در مرحله پس‌آزمون

منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	آماره آزمون	p	اتا
اثر پیش‌آزمون	۶۲/۵۰	۱	۶۲/۵۰	۲/۶۹	۰/۱۱۰	۰/۰۷۵
اثر متغیر مستقل	۸۴۷/۵۷	۱	۸۴۷/۵۷	۳۶/۵۱	۰/۰۰۰	۰/۵۲
خطا	۷۶۶/۰۰	۳۳	۲۳/۲۱			
کل تصحیح‌شده	۱۶۹۸/۷۵	۳۵				

همان‌گونه که در جدول فوق مشاهده می‌گردد آماره آزمون اثر متغیر مستقل بر درماندگی آموخته‌شده‌ی زوجین در مرحله پس‌آزمون در سطح پنج درصد معنادار ($p < 0/05$) است؛ بنابراین میان متوسط درماندگی آموخته‌شده‌ی زوجین در دو گروه کنترل و آزمایش در مرحله پس‌آزمون پس از حذف تأثیر پیش‌آزمون تفاوت معنادار وجود دارد و زوج درمانی شناختی-رفتاری بر درماندگی آموخته‌شده‌ی زوجین در مرحله پس‌آزمون تأثیر معناداری داشته است. میزان این تأثیر بنا به ستون مجذور ضریب اتا برابر با ۵۲ درصد است.

جدول ۴. نتایج تحلیل کوواریانس درمان شناختی-رفتاری بر بی‌رمقی زناشویی زوجین و مؤلفه‌های آن در مرحله پس‌آزمون

متغیر	منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	آماره آزمون	p	اتا
بی‌رمقی زناشویی	اثر پیش‌آزمون	۷۶/۳۳	۱	۷۶/۳۳	۰/۹۴۳	۰/۳۳۹	۰/۰۲
	اثر متغیر مستقل	۵۱۵۲/۶۹	۱	۵۱۵۲/۶۹	۶۳/۶۴	۰/۰۰۰	۰/۶۵
جنبه جسمانی	اثر پیش‌آزمون	۰/۹۷۶	۱	۰/۹۷۶	۰/۰۶۳	۰/۸۰۳	۰/۰۰۲
	اثر متغیر مستقل	۹۷۶/۹۱	۱	۹۷۶/۹۱	۶۳/۰۷	۰/۰۰۰	۰/۶۵
جنبه روانی	اثر پیش‌آزمون	۳۴/۷۵	۱	۳۴/۷۵	۱/۸۷	۰/۱۸۰	۰/۰۵
	اثر متغیر مستقل	۳۵۴/۱۱	۱	۳۵۴/۱۱	۱۹/۰۹	۰/۰۰۰	۰/۳۶
جنبه عاطفی	اثر پیش‌آزمون	۴۵/۷۰	۱	۴۵/۷۰	۳/۴۳	۰/۰۷۳	۰/۰۹
	اثر متغیر مستقل	۳۳۲/۲۸	۱	۳۳۲/۲۸	۲۴/۹۶	۰/۰۰۰	۰/۴۳

همان گونه که در جدول فوق مشاهده می گردد آماره آزمون اثر متغیر مستقل بی رمقی زناشویی زوجین و همه مؤلفه های آن در مرحله پس آزمون در سطح پنج درصد معنادار ($p < 0.05$) شده است؛ بنابراین میان متوسط بی رمقی زناشویی زوجین و همه مؤلفه های آن در دو گروه کنترل و آزمایش در مرحله پس آزمون پس از حذف تأثیر پیش آزمون تفاوت معنادار وجود دارد و آموزش درمان شناختی-رفتاری بر بی رمقی زناشویی زوجین و همه مؤلفه های آن در مرحله پس آزمون تأثیر معناداری داشته است. میزان این تأثیر بنا به ستون مجذور ضریب اتا برای ابعاد برآورده شدن نیازها به ترتیب برابر با ۶۵، ۶۵، ۳۶، ۴۳ درصد است.

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی رویکرد شناختی-رفتاری بر بی رمقی زناشویی و درماندگی آموخته شده ی زوجین مراجعه کننده به مرکز مراقبت پس از خروج از زندان مرکزی اصفهان بود. نتایج نشان داد میان متوسط درماندگی آموخته شده ی زوجین در دو گروه کنترل و آزمایش در مرحله پس آزمون پس از حذف تأثیر پیش آزمون تفاوت معنادار وجود دارد و درمان شناختی-رفتاری بر درماندگی آموخته شده ی زوجین در مرحله پس آزمون تأثیر معناداری داشته است. این نتایج با یافته های پژوهش های [Zhang, et al \(2020\)](#)؛ و پژوهش [Namani, & et al \(2018\)](#) همخوانی دارد.

در تبیین دلایل احتمالی تأیید این فرضیه می توان اظهار نمود که درماندگی آموخته شده هنگامی اتفاق می افتد که فرد یاد می گیرد یک نتیجه خاص، مستقل از پاسخ اتفاق خواهد افتاد و اگر بار دیگر فرد با یک موقعیت ویژه روبه رو شود، این انتظار در او به وجود می آید که کنترل این موقعیت فراسوی توانایی اوست. لذا وی هیچ گونه تلاشی برای تغییر وضع موجود از خود نشان نمی دهد. این امر در روابط زوجین به ویژه زوجینی که همسرانشان طولانی مدت یا به طور مکرر در زندان هستند، این شرایط باعث از دست دادن تفکر حل مسئله شده و مشکلات آن ها روزه روز عمیق تر و پیچیده تر می شود. زوجی که درماندگی آموخته شده دارند، تصور می کنند صرف نظر از این که چه کاری انجام دهند، محکوم به شکست هستند و هیچ کاری فایده ای ندارد که در چنین شرایطی، پاسخ های منفی انسانی تجربه می شود و فراوانی کوشش فرد کاهش می یابد و هیجانات منفی را نیز تجربه می کند. زمانی که تجربه های درونی یا تعاملات میان فردی بسیار تنش-

زا باشد، فرد از دیگران فاصله عاطفی می‌گیرد؛ افراد با درماندگی آموخته‌شده روی هم‌رفته در روابط صمیمانه با دیگران دگرگون می‌شوند؛ آن‌ها از نظر عاطفی به دیگران وابسته‌اند، به دشواری می‌توانند برای خودشان فکر، احساس و عمل کنند؛ که همگی این ویژگی‌های فردی مربوط به افراد با درماندگی آموخته‌شده می‌تواند در فروپاشی زندگی زناشویی نقش داشته باشد؛ بنابراین رفتارهای افسرده‌گونه‌ای مانند خودکویی‌های منفی و رفتارهای منفعلی مانند عدم برقراری رابطه چشمی، کنار کشیدن از بحث و ساکت ماندن را کاهش می‌دهد، به خاطر شرایط خاص زوجینی که یکی از آن‌ها تجربه زندان را به صورت طولانی و مکرر داشته، باعث می‌شود که فرد توانایی مقابله با مسائل و مشکلات را از دست بدهد زوجین به لحاظ عاطفی از یکدیگر فاصله گرفته و فرصت حل مسئله در ازدواج آن‌ها کاهش می‌یابد و علائم درماندگی آموخته‌شده نیز تقویت می‌شود.

از این گذر، زوج‌درمانی شناختی-رفتاری عمدتاً نوعی مداخله‌ی واقعیت‌مدار و منطبق محور است که بر انتخاب شایسته باورها و انتظارات همسران نسبت به خود، دیگری و رابطه تأثیر می‌گذارد. یکی از اهداف درمانی در رویکرد شناختی-رفتاری پیشرفته شکستن الگوهای تعاملی مخرب با اصلاح الگوهای شناختی، رفتاری و هیجانی زوج‌ها است. درواقع هدف از این فن‌ها این است که زوجین را قادر سازد تا راه‌حل‌های کارآمدتری را برای حل مشکلاتشان پیدا کنند. همچنین در فن‌های شناختی-رفتاری در درمان‌های زوجی، به هر دو همسر کمک می‌شود تا درک جدیدی از مشکلات خود پیدا کرده و تعبیر جدیدی از علائم درماندگی آموخته‌شده داشته باشند، همچنین راه‌های جدید ارتباط برقرار کردن با یکدیگر را آموزش می‌بینند. پرواضح است مداخله زوج‌درمانی شناختی-رفتاری به دنبال شکل‌گیری و افزایش پردازش میان فردی است به گونه‌ای که زوجین هم از نحوه حرف زدنشان با یکدیگر و هم تجربه‌ای که از یکدیگر کسب می‌کنند، یک دید آگاهی‌فراشناختی به دست آورند. این آگاهی به تغییرهای اساسی در شیوه ارتباط، حل مسئله، مذاکره درباره تفاوت‌ها، همدلی، آسایش و ایجاد حمایت عاطفی و هیجانی از سوی همسرانشان منجر می‌شود که این امر خلأهای عاطفی آن‌ها را پر می‌کند؛ از این رو از میزان درماندگی آموخته‌شده آنان نیز کاسته می‌شود. بنابراین خصوصیات مطرح‌شده برای زوج‌درمانی شناختی-رفتاری سبب می‌شود درماندگی آموخته‌شده‌ی زوجینی که به مرکز مراقبت پس از زندان مراجعه کرده‌اند، زوجین کاهش یابد.

همچنین نتایج نشان داد میان متوسط بی‌رمقی زناشویی زوجین و همه مؤلفه‌های آن در دو گروه کنترل و آزمایش در مرحله پس‌آزمون پس از حذف تأثیر پیش‌آزمون تفاوت معنادار وجود دارد و زوج‌درمانی شناختی-رفتاری بر بی‌رمقی زناشویی زوجین و همه مؤلفه‌های آن در مرحله پس‌آزمون تأثیر معناداری داشته است. این نتایج با یافته‌های پژوهش‌های (Blount & et Dharsana, & et al, 2020؛ Durães, & et al, 2020) (al, 2017؛ Moradi & Sadeghi, 2020؛ karimivakil, & et al (2017)؛ و پژوهش (Pirfalak, & et al, 2014) همخوانی دارد.

در تبیین این نتایج می‌توان چنین اظهار داشت که کیفیت رابطه‌ی زناشویی هرکسی، نتیجه‌ی باورها، اندیشه‌ها، رفتار و کردار خویش بوده و به تصمیمات و عملکرد گذشته‌اش مربوط می‌شود. عدم وجود روابط شاد و مثبت و مساعد میان زوجینی که یکی از آن‌ها به‌طور مکرر و طولانی‌مدت زندان را تجربه کرده‌اند، موجب بروز خستگی و ضعف جسمی می‌شود. درمان‌های شناختی-رفتاری در کار با زوج‌ها، اهداف افزایش تقویت‌کننده‌ها و تبادل مثبت، آموزش مهارت‌های ارتباطی، تغییر و اصلاح الگوهای فکری و روش‌های حل تعارض را دنبال می‌کنند. زوج‌درمانی شناختی-رفتاری به زوجین آموزش‌هایی می‌دهد تا با وجود تفاوت‌های فردی، روش‌هایی را برای نزدیک شدن به یکدیگر در پیش بگیرند. از این‌رو لحاظ کردن نیازها و انگیزه‌های فردی و تفاوت‌های فردی در این زمینه در صورت‌بندی‌های جدید رویکرد شناختی-رفتاری موردتوجه قرار گرفته است و راهبردهایی برای سازگاری با این شرایط و افزایش تحمل‌پذیری زوجین، آموزش داده می‌شود. می‌توان گفت که آگاهی افراد از این تفاوت‌ها، شناخت افراد از یکدیگر را افزایش داده و موجب می‌شود که افراد واکنش‌های هیجانی و رفتاری خود به این تفاوت‌ها را بررسی کرده و ضمن اعتبار دادن به این تفاوت‌ها، کنترل هیجانی بیشتری داشته باشند. با به‌کارگیری اصول زوج‌درمانی شناختی-رفتاری، زن و شوهر می‌توانند در برابر قضاوت‌های بی‌مورد بایستند و تصاویر مخدوش را از میان بردارند. همچنین زوجین می‌توانند با نتیجه‌گیری‌های دقیق و صحیح سو تفاهماتی را که باعث بی‌رمقی در زندگی مشترک می‌گردند، برطرف نمایند. این رویکرد، به زوجین کمک می‌کند امید و نشاط بیشتری در روابطشان جاری شود و با اراده‌ی بیشتری شروع به بازسازی روابط گذشته خود با همسرشان کنند و همین عوامل موجب کاهش بی‌رمقی زناشویی در آنان می‌گردد.

محدودیت‌های و پیشنهاد‌های پژوهش

این پژوهش دارای محدودیت‌هایی بود محدود بودن جامعه آماری به زوجین متأهل مراجعه‌کننده به مرکز مراقبت پس از خروج از زندان مرکزی اصفهان، به کارگیری ابزار خودگزارشی (پرسشنامه)، عدم امکان کنترل برخی متغیرهای مزاحم مانند وضعیت اجتماعی و اقتصادی و شخصیتی زوجین و نوع جرم مرتکب شده همسر که ممکن است بر متغیرهای پژوهش تأثیر داشته باشد و در نهایت عدم انجام مرحله پیگیری جهت بررسی مداومت تغییرات و اثربخشی مداخله به دلیل شیوع ویروس کوید ۱۹، از محدودیت‌های پژوهش حاضر است، لذا در تعمیم نتایج به سایر گروه‌ها باید احتیاط کرد. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی از مرحله‌ی پیگیری (۳ ماهه، ۶ ماهه و ۱ ساله) برای بررسی ثبات و دوام مداخلات استفاده شود و همچنین در پژوهش‌های آینده این پژوهش با در نظر گرفتن متغیرهای محیطی، خانوادگی و اقتصادی و اجتماعی انجام شود. با توجه به یافته‌های پژوهش پیشنهاد می‌شود مشاوران و روانشناسان، جهت ارتقا کیفیت زندگی زناشویی زوجین به‌خصوص زوجین آسیب‌دیده و به‌منظور پیشگیری از درماندگی آموخته‌شده و بی‌رمقی زناشویی، اصول و روش‌های رویکرد شناختی-رفتاری را هم به‌صورت گروهی، هم به‌صورت فردی و یا ارائه کارگاه‌های آموزشی به زوجین آموزش دهند.

اخلاق در پژوهش

این پژوهش برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد الکترونیک است و ملاحظات اخلاقی بر طبق آیین‌نامه کمیته اخلاق این دانشگاه در نظر گرفته شد.

مشارکت نویسندگان

در انجام این پژوهش، نویسنده اول این مقاله را نوشته و بر نتایج پژوهش و تحلیل داده‌ها نظارت داشته و نویسنده دوم وظیفه جمع‌آوری داده‌ها را بر عهده داشته است.

منابع مالی

این پژوهشی هیچ‌گونه حمایت مالی از موسسه، دانشگاه و یا سازمانی نداشته است.

دسترسی به مواد و داده‌ها

در این پژوهش از پرسشنامه‌های کونلس (۱۹۸۸) و پاینز (۱۹۹۶) استفاده شد. این پرسشنامه به‌آسانی در دسترس محققان قرار دارد.

رضایت برای انتشار

نویسندگان از انتشار این مقاله رضایت کامل دارند

تصریح درباره تعارض منافع

این پژوهش با منافع شخص یا سازمانی منافات ندارد

تشکر و قدردانی

پژوهشگران از همه زوجینی که در این پژوهش شرکت کرده‌اند کمال تشکر را دارند.

References

- Allen, B. (2018). Implementing Trauma-Focused Cognitive-Behavioral Therapy (TF-CBT) With Preteen Children Displaying Problematic Sexual Behavior. *Cognitive and Behavioral Practice*, 25(2), 240-249. <https://doi.org/10.1016/j.cbpra.2017.07.001>
- Blount, T.H., Peterson, A.L., Monson, C.M. (2017). A Case Study of Cognitive-Behavioral Conjoint Therapy for Combat-Related PTSD in a Same-Sex Military Couple. *Cognitive and Behavioral Practice*, 24(3), 319-328. <http://dx.doi.org/10.1016/j.cbpra.2016.05.004>
- Dharsana, I.K., Suarni, N.K., Sudarsana, G.N., Paramartha, W.E., Ahmad, M. (2020). Cognitive Behavioral Therapy counseling in developing Cross-Gender Friendship in adolescents. *Enfermería Clínica*, 30(2), 206-208. <http://dx.doi.org/10.1016/j.enfcli.2019.07.079>
- Durães, R., Khafif, T., Lotufo-Neto, F., & Serafim, A. (2020). Effectiveness of Cognitive Behavioral Couple Therapy on Reducing Depression and Anxiety Symptoms and Increasing Dyadic Adjustment and Marital Social Skills: An Exploratory Study. *The Family Journal: Counseling and Therapy for Couples and Families*, 28(4), 344-355. <http://dx.doi.org/10.1177/1066480720902410>
- Epstein, N.B., Zheng, L. (2017). Cognitive-behavioral couple therapy. *Current Opinion in Psychology*, 13, 142-147. <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2016.09.004>
- Fazel, S., Seewald, K. (2012). Severe mental illness in 33,588 prisoners worldwide: a systematic review and meta-regression analysis. *Br Journal Psychiatry*, 200(5), 364-73. <https://doi.org/10.1192/bjp.bp.111.096370>
- Hall, J., Kellett, S., Berrios, R., Bains, M.K., Scott, S. (2016). Efficacy of cognitive behavioral therapy for generalized anxiety disorder in older adults: systematic review, meta-

- analysis, and met regression. *American Journal of Garcia Psychiatry*, 24(11), 1063-1073. <https://doi.org/10.1016/j.jagp.2016.06.006>
- Kamalian S, Soliemanian A A, Nazifi M. Marital Quality of Life: The Role of Irrational Beliefs and Emotion Regulation Skills. *QJCR*. 2016; 15 (58):72-95. [Persian]. <http://iranccounseling.ir/journal/article-1-180-en.html>
- karimivakil, A., Shafiabadi, A., farahbakhsh, K., younesi, J. (2017). Effectiveness of psychological empowerment training program based on individual psychology Adler's theory on female-headed household's learned helplessness. *Counseling Culture and Psychotherapy*, 8(31), 23-51. [Persian]. https://womenstudy.ihcs.ac.ir/article_3154.html?lang=en
- Lemoine, D. (2016). *The process of self-discovery: learned helplessness, self-efficacy, and endogenous Overoptimism*. University of Arizona Working Paper 16-01. <https://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2768511>
- Li, C., Xu, D., Hu, M., Tan, Y., Zhang, P., Li, G., Chen, L. (2017). A systematic review and meta-analysis of randomized controlled trials of cognitive behavior therapy for patients with diabetes and depression, *Journal of Psychosomatic Research*, 95, 44–54. <https://doi.org/10.1016/j.jpsychores.2017.02.006>
- Maccio, A., Meloni, FR., Sisti, D., Rocchi, B., Petretto, DR., Masala, C., et al. (2015). Mental disorders in Italian prisoners: results of the REDiMe study. *Psychiatry Res*, 225(3), 522-30. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2014.11.053>
- Mogoase, C., Stefan, S., & David, D. (2013). How Do We Measure Rational and Irrational Beliefs? The Development of Rational and Irrational Beliefs Scale (Raibs) -A new Theory-Driven Measure. *Journal of Cognitive and Behavioral Psychotherapies*, 13(2), 529-546. <https://psycnet.apa.org/record/2013-41160-007>
- Mohammadi M, Sheykh Hadi Siruii R, Garafar A, Zahrakar K, Shakarami M, Davarniya R. (2017). Effect of Group Cognitive Behavioral Couples Therapy on Couple Burnout and Divorce Tendency in Couples. *Araghan Danesh*, 21(11), 1069-1086. [Persian]. <http://armaghanj.yums.ac.ir/article-1-1404-en.html>
- Montesi, J.L., Conner, B.T., Gordon, E.A., Fauber, R.L. Kim, K.H., & Heimberg, E. (2013). On the relationship among social anxiety, intimacy, sexual communication, and sexual satisfaction in young couples. *Archives of Sexual Behavior*, 42(1), 81–91. <https://doi.org/10.1007/s10508-012-9929-3>
- Moradi, Z., & Sadeghi, M. (2020). The Impact of Cognitive-Behavioral Family Therapy on Anger Control and Marital Conflict Reduction in Couples Referring to the Police

- Counseling Centers: A Single-Subject Study. *Military Psychology*, 10(40), 67-82. [Persian]. https://jmp.ihu.ac.ir/article_205107.html?lang=en
- Morkved, N., Hartmann, K., Aarsheim, M., Holen, D., Milde, AM., Bomyea, J., et al. (2014). A comparison of Narrative Exposure Therapy and Prolonged Exposure Therapy for PTSD. *Clin Psychol Rev*, 34(6), 453-67. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2014.06.005>
- Namani, E., Abdollahzadeh, H., Pirani, H., jajarmi, M. (2018). The Effectiveness of Group Therapy Based on Acceptance and Commitment (ACT) on Suppression of negative thoughts and learned helplessness in Infertile Women. *Journal of Sabzevar University of Medical Sciences*, 25(5), 600-607. [Persian]. http://jsums.medsab.ac.ir/article_1108.html
- Nazarpour D, Zaharakar K, Pouryahya M, Davarniya R. (2019). Effectiveness of Couple Therapy based on Imago Relationship Therapy: Its Impact on Couple Burnout. *Shefaye Khatam*, 7 (4):51-60. URL: <http://shefayekhatam.ir/article-1-1997-en.html>
- Perissutti, C., & Barraca, J. (2013). Integrative behavioral couple therapy vs. Traditional behavioral couple therapy: A theoretical review of the differential effectiveness. *Clínica y Salud*, 24(3), 11-18. <https://doi.org/10.5093/cl2013a2>
- Pines AM. (1996). Couple burnout: causes and cures. London: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315022291>
- Pirfalak, M., Sodani, M., Shafi Abadi, A. (2014). The Efficacy of Group Cognitive-Behavioral Couple's Therapy (GCBCT) on the Decrease of Couple Burnout. *Family Counseling and Psychotherapy*, 4(2), 247-269. [Persian]. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.22516654.1393.4.2.3.4>
- Quinless, F. W., & Nelson, M. M. (1988). Development of a measure of learned helplessness. *Nursing Research*, 37(1), 11-15. <https://doi.org/10.1097/00006199-198801000-00003>
- Seligman, M. (2010). *flourish: Positive psychology and positive interventions*. The Tanner lectures on human values. USA: University of Michigan. https://tannerlectures.utah.edu/_resources/documents/a-to-z/s/Seligman_10.pdf
- Sobral, M.P., Matos, P.M., & Costa, M.E. (2014). Fear of intimacy among couples: Dyadic and mediating effects of parental inhibition of exploration and individuality and partner attachment. *Journal Family Science*, 6(1), 380-388. <https://doi.org/10.1080/19424620.2015.1106416>
- Tajari, M., Karimi, J., Goodarzi, K. (2020). The Effectiveness of Couple Therapy through CBT Method on Life Expectancy and Self-Compassion in Couples Seeking Divorce. *Women Studies*, 11(31), 1-20. [Persian]. <https://dx.doi.org/10.30465/ws.2020.5343>

Family Pathology, Counseling and Enrichment Journal

- Ulusoy, Y., & Duy, B. (2013). Effectiveness of a Psycho-education Program on Learned Helplessness and Irrational Beliefs. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 13(6), 1440-1446. <http://dx.doi.org/10.12738/estp.2013.3.1469>
- Verma, S., & Gera, M. (2012). Learned helplessness in adolescents. *International Journal of Science and Research*, 3(7), 22-41. <https://www.ijsr.net/archive/v3i7/MDIwMTQxMDU0.pdf>
- Walmsley, R. (2011). *World Prison Population List*, 9thed. King's College of London: International Centre for Prison Studies. https://www.prisonstudies.org/sites/default/files/resources/downloads/wppl_9.pdf
- Wen, J., Huang, S., Goh, E. (2020). Effects of perceived constraints and negotiation on learned helplessness: A study of Chinese senior outbound tourists. *Tourism Management*, 78, 1062-11081. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2019.104059>
- Wu, S., Tu, C. (2019). The Impact of Learning Self-efficacy on Social Support towards Learned Helplessness in China. *EURASIA Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 15(10), em1825. <http://dx.doi.org/10.29333/ejmste/115457>
- Yoo, H., Bartle-Haring, S., Day, R.D., & Gangamma, R. (2014). Couple communication, emotional and sexual intimacy, and relationship satisfaction. *J Sex Marital Ther*, 40(4), 275-93. <https://doi.org/10.1080/0092623x.2012.751072>
- Zhang, Q., Yang, X., Song, H., Jin, Y. (2020). Cognitive behavioral therapy for depression and anxiety of Parkinson's disease: A systematic review and meta-analysis. *Complementary Therapies in Clinical Practice*, 39, 101-111. <https://doi.org/10.1016/j.ctcp.2020.101111>

